

Σύναξη Των Οσίων Κολλυβάδων Πατέρων, Των εκ Του Αγιονύμου Άθωνος Ορμωμένων (2024)

11 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

11 Μαΐου ...

Σύναξη Των Οσίων Κολλυβάδων Πατέρων , Των εκ Του Αγιονύμου Άθωνος Ορμωμένων ...

Γέγηθε ύμιν ό Άθως Κολλυβάδες ,
Νύμφη δέ Χριστού , νύν Έκκλησία χαίρει ...

Σπείραντες Θεού τήν γνῶσιν Κολλυβάδες ,
δράγματα ζωής έθέρισαν άφθόνως ...

Ήμέρα Λαμπρᾶς καταπαύσεως δεϋτε ,
εργάτας φωτός στέψωμεν Κολλυβάδας ...

Στην Ιστορία της Εκκλησίας μας το Πνεύμα το Άγιο Αναδεικνύει κάποιες Πνευματικές
Προσωπικότητες ,
Οι οποίες όχι μόνο χαρακτηρίζουν την εποχή Τους , αλλά και γίνονται Φωτεινοί Φάροι για τις
επερχόμενες γενεές ...

Ατενίζοντας προς Αυτούς μπορούμε και εμείς , οι εις τους εσχάτους καιρούς καταντήσαντες , να
πλεύσουμε ακίνδυνα , αβρόχοις ποσί την θάλασσα των πειρασμών , των παθών , των πλανών του
διαβόλου και να φθάσουμε στο λιμάνι της όντως ζωής , της απαθείας , του σαββατισμού και να
πετύχουμε την σωτηρία μας ,
Τέτοιοι ήσαν Οι Τρεις Ιεράρχες , Ο Άγιος Μάξιμος Ο Ομολογητής , Ο Άγιος Συμεών Ο Νέος
Θεολόγος , Ο Άγιος Γρηγόριος Ο Παλαμάς , Οι Κολλυβάδες Πατέρες ...

Η εμφάνιση Των Κολλυβάδων τον 18ο μ.Χ. Αιώνα στον Αγιορείτικο και ευρύτερα τον Ελλαδικό
χώρο , προκαλεί μία δυναμική επιστροφή στις ρίζες της Ορθοδόξου Πατερικής παραδόσεως , οι
φορείς αυτής ονομάσθηκαν ειρωνικά από τους αντιπάλους τους στο Άγιον Όρος Κολλυβάδες ,
εξαιτίας του ότι αντέδρασαν στην αντι παραδοσιακή μεταφορά της Τελέσεως των Μνημοσύνων

από το Σάββατο στην Κυριακή , γιατί σωστά εκτίμησαν ότι προσβάλλεται έτσι ο Αναστάσιμος και Πανηγυρικός χαρακτήρας της ημέρας ...

Συγκεκριμένα η αφορμή δόθηκε από τους Μοναχούς της Αγιορείτικης Σκήτης της Αγίας Άννης το 1754 μ.Χ. , οι Αγιαναννίτες Μοναχοί εργάζονταν για την ανοικοδόμηση του Κυριακού τού κεντρικού Ναού της Σκήτης ,
επειδή έπρεπε να εργάζονται και το Σάββατο πήραν την απόφαση να μην Τελούν τα Μνημόσυνα των κεκοιμημένων το Σάββατο σύμφωνα με την παράδοση που ίσχυε σε όλο το Άγιον Όρος , αλλά την Κυριακή μετά την Θεία Λειτουργία ...

Η απόφαση αυτή που ερχόταν σε αντίθεση με την Εκκλησιαστική παράδοση , σκανδάλισε Τον Ιεροδιάκονο Νεόφυτο Καυσοκαλυβίτη , ήταν τότε καθηγητής στην Αθωνιάδα Σχολή την οποία το 1749 μ.Χ. ,
είχε Ιδρύσει η Ιερά Μονή Βατοπαιδίου και άρχισε δογματικό αγώνα εναντίον των Αγιαναννιτών , ήταν ο πρωτουργός του Κινήματος Των Κολλυβάδων ...

Η Τέλεση των Μνημόσυνων ήταν μία μικρή λεπτομέρεια μέσα στο όλο ανακαινιστικό και παραδοσιακό έργο Των Κολλυβάδων , απλώς τονίσθηκε και διογκώθηκε εσκεμμένα από τους αντιπάλους Τους , τους λεγομένους αντικολλυβάδες ή φιλελευθέρους ,
ώστε όχι μόνο να κρυφτεί η όλη Τους προσφορά , αλλά και να συκοφαντηθούν , ότι ασχολούνταν με μικρά και ασήμαντα πράγματα , όπως τα Μνημόσυνα και τα κόλλυβα ...

Αλλά και Οι Μακκαβαίοι για μία μικρή λεπτομέρεια , για το ότι δεν υπάκουσαν στον Βασιλιά Ναβουχοδονόσορα και δεν έφαγαν χοιρινό κρέας που το απαγόρευε η παράδοση των Πατέρων Τους , υποβλήθηκαν σε φρικτά Μαρτύρια και έγιναν Μάρτυρες και γνήσιοι Ομολογητές της Πίστεως Των Πατέρων ,
Τους Οποίους Τιμούμε ως Αγίους της Εκκλησίας μας , ο ομολογιακός χαρακτήρας της Ορθοδόξου Πίστεως μας εκφράζεται όχι μόνο στο δογματικό επίπεδο , αλλά και στο ηθικό και γενικότερα στο παραδοσιακό ...

Άλλη αφορμή για την εμφάνιση Των Κολλυβάδων δόθηκε με την έκδοση δύο βιβλίων , το 1777 μ.Χ. και το 1783 μ.Χ. , τα οποία αναφέρονταν στην ανάγκη της συχνής Θείας Μεταλήψεως και προερχόταν από τον κύκλο Τους ,
συγγραφείς είναι Ο Άγιος Νικόδημος Ο Αγιορείτης και Ο Άγιος Μακάριος Ο Νοταράς Επίσκοπος Κορίνθου ...

Καταδικάσθηκε από το Πατριαρχείο το 1785 μ.Χ. , γιατί δήθεν δημιουργούσε σκάνδαλα και διχόνοιες , αργότερα το ίδιο το Οικουμενικό Πατριαρχείο πρόβαλε το βιβλίο αυτό ως ψυχωφελές και σωτήριο και με Πατριαρχικό και Συνοδικό γράμμα αθώωσε Τους συγγραφείς του ...

Μαζί με Τον Ιεροδιάκονο Νεόφυτο Καυσοκαλυβίτη συντάχθηκαν αρχικά ,
Οι Διδάσκαλοι της Αθωνιάδος Σχολής , Άγιος Αθανάσιος Ο Πάριος , Χριστόφορος Ο Προδρομίτης Ο εξ Αρτης και Οι Ιερομόναχοι Αγάπιος Ο Κύπριος , Ιάκωβος Ο Πελοποννήσιος , Παρθένιος Ο Αγιογράφος και Παΐσιος Ο Καλλιγράφος ...

Αργότερα προστέθηκαν και

Ο Νικόδημος Ο Αγιορείτης , Ο μεγάλος Άγιος και σοφός Διδάσκαλος του Γένους Ο Άγιος Μακάριος Επίσκοπος Κορίνθου , που καταγόταν από την επιφανή οικογένεια των Νοταράδων , Ο Ιερομόναχος Διονύσιος Ο Σιατιστέας , Πνευματικός της Βατοπαιδινής Σκήτης Του Αγίου Δημητρίου και Ο υποτακτικός Του Ιερομόναχος Ιερόθεος , Ο Πνευματικός Του Αγίου Όρους στο Πρωτάτο ...

Οι Κύριοι εκφραστές του Κινήματος Των Κολλυβάδων δημιούργησαν μία φιλοκαλική αναγέννηση τον 18ο μ.Χ. Αιώνα στην Ορθόδοξο Εκκλησία , ήταν Ο Αθανάσιος Ο Πάριος , Ο Νικόδημος Ο Αγιορείτης και Ο Μακάριος Κορίνθου , Ο Νοταράς , Αυτοί λόγω της προσφοράς και δραστηριότητός Τους , αλλά περισσότερο λόγω της Οσίας και υποδειγματικής Πατερικής Βιωτής Τους , δικαίως συ καταριθμήθηκαν στην χορεία Των Αγίων της Εκκλησίας μας ...

Περί της Τελέσεως των Μνημόσυνων συνήλθαν δύο Σύνοδοι , η πρώτη με εντολή του Πατριαρχείου έγινε στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου του Αγίου Όρους το 1774 μ.Χ. , συμμετείχαν δύο πρώην Πατριάρχες , οκτώ άλλοι Αρχιερείς και διακόσιοι περίπου Μοναχοί , η Σύνοδος αναθεμάτισε Τους Κολλυβάδες , η δεύτερη Σύνοδος έγινε στην Κωνσταντινούπολη το 1776 μ.Χ. επί Οικουμενικού Πατριάρχου Σωφρονίου Β΄ και συμμετείχαν ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Αβραάμιος και άλλοι δέκα έξι Αρχιερείς ...

Η Σύνοδος αφόρισε Τους Αρχηγούς Των Κολλυβάδων μεταξύ Των οποίων συγκαταλεγόταν και Ο Ιερομόναχος Αγάπιος Ο Κύπριος , ενώ έδιωξε και εξόρισε Τον Άγιο Αθανάσιο Τον Πάριο , το 1785 μ.Χ. ο Πατριάρχης Γαβριήλ ο Δ΄ αθώωσε Τον Άγιο Αθανάσιο , η τελική Δικαίωση Των Κολλυβάδων και για το θέμα των Μνημοσύνων και την συχνή Θεία Μετάληψη έγινε τον Αύγουστο του 1819 μ.Χ. , από τον Πατριάρχη Γρηγόριο Τον Ε΄ ...

Οι Αντικολλυβάδες φιλελεύθεροι χρησιμοποίησαν όλα τα αθέμιτα μέσα κατά Των Κολλυβάδων , τις διαβολές , τις κατηγορίες , τις συκοφαντίες , έφθασαν ως και στην διάπραξη φόνων , οι Αγιαναννίτες κάλεσαν κάποιον αρχιληστή της εποχής τον καπετάν Μάρκο , για να φονεύσει τέσσερις Κολλυβάδες , Τον καλλιγράφο Ιερομόναχο Παΐσιο και Τον Γέροντα Του Θεοφάνη , Τον Ιερομόναχο Αγάπιο Τον Κύπριο και Τον Ιερομόναχο Γαβριήλ , ο ληστής κατάφερε και έπνιξε δύο , Τον Ιερομόναχο Παΐσιο και Τον Γέροντα Θεοφάνη ...

Η Διδασκαλία Των Κολλυβάδων ήταν ακραιφνώς Πατερική , κύριο μέλημα Τους ήταν να πείσουν με τον λόγο και με όλο το βίωμα Τους τους Πιστούς , ώστε να ζήσουν την εσωτερική εν Χριστώ ζωή , τα θέματα στα οποία εντόπιζαν τον Αγώνα Τους αφορούσαν την Θεία Λατρεία , ήταν φιλακόλουθοι και συνιστούσαν την τακτική Θεία Εξομολόγηση , την συχνή συμμετοχή των Πιστών μετά από συνεχή Πνευματικό Αγώνα και προετοιμασία στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας ...

Προέτρεπαν στην αυστηρή τήρηση του Εκκλησιαστικού Τυπικού , που εξασφαλίζει την Πνευματική ισορροπία στην ζωή της Εκκλησίας , επίσης συνιστούσαν την Μελέτη Πατερικών κειμένων , η οποία βοηθά τον Πιστό στην διαμόρφωση γνησίου Πατερικού φρονήματος , Οι τρεις Άγιοι Κολλυβάδες , Νικόδημος Ο Αγιορείτης , Αθανάσιος Ο Πάριος , Μακάριος Ο Νοταράς , ερμήνευσαν κείμενα της Αγίας Γραφής και Των Πατέρων της Εκκλησίας μας , έγραψαν

Βίους και συνέταξαν Ακολουθίες Αγίων , ακόμη και σχολικά εγχειρίδια Γραμματικής , Ρητορικής και Φιλοσοφίας ...

Πολλοί Κολλυβάδες αντέγραψαν μάλιστα έργα θύραθεν συγγραφέων , μετέφρασαν σύγχρονους Δυτικούς φιλοσόφους , δεν φοβήθηκαν την επαφή με την νεωτερικότητα είτε προσλαμβάνοντας στοιχεία και μεθόδους που εναρμονίζονταν με την Πατερική Διδασκαλία είτε επικρίνοντας αυτήν έντονα ,

ο σοφός Ευγένιος Βούλγαρης που κάλλιστα μπορεί να συνταχθεί μαζί με Τους Κολλυβάδες Πατέρες , αν και δεν συμμετείχε ενεργά στο κίνημα , μετά το 1762 μ.Χ. βρίσκεται εκτός του Ελλαδικού χώρου Λειψία και κατόπιν Ρωσία , ήταν βαθύς γνώστης και κριτικός αποτιμητής των Πνευματικών ρευμάτων της εποχής Του μέσα στο Φως της Πατερικής παραδόσεως ...

Αυτό που προείχε για Τους Κολλυβάδες ήταν να Φωτισθεί το υπόδουλο Γένος και να σταθεί στην Πίστη και στις παραδόσεις των Πατέρων , να διασωθεί ο Ελληνορθόδοξος πολιτισμός και Ο κατά Χριστόν τρόπος ζωής ,

Ο Άγιος Νικόδημος έγραψε είκοσι πέντε ογκώδη συγγράμματα , μεταξύ αυτών ξεχωρίζει το Συμβουλευτικόν Εγχειρίδιον , το έγραψε όταν ήταν εξόριστος στο Νησί Σκυροπούλα ...

Η εκεί διαβίωση Του ήταν πλήρης δυσκολιών και ταλαιπωριών , με στέρηση και των απαραίτητων για τις βιοτικές Του ανάγκες και φυσικά βιβλίων , χρησιμοποιεί πλήθος Πατερικών χωρίων για την συγγραφή του βιβλίου Του ,

το σύγγραμμα αυτό αποτελεί ένα εγκόλπιο για τον Πιστό που θέλει να Βιώσει την εν Χριστώ Πνευματική ζωή , πραγματεύεται για την φυλακή των αισθήσεων , την Νοερά Προσευχή και για όλα όσα συντελούν στην τελειοποίηση του έσω ανθρώπου ...

Ο Άγιος Αθανάσιος Ο Πάριος χαρακτηρίστηκε ως Ο μαχητικότερος Των Κολλυβάδων , έγραψε πενήντα τρία συγγράμματα , Πολέμησε ιδιαίτερα τον αθεϊστικό Βολταιρισμό , την πλάνη που προσπαθούσε να εισέλθει και στον Ελλαδικό Ορθόδοξο χώρο με το πρόσχημα του διαφωτισμού , της φυσικής θρησκείας , του ορθολογισμού και που έκρυβε την αθεΐα ...

Οι Κολλυβάδες ήταν Οι Πνευματικοί καθοδηγητές των Νεομαρτύρων , Αυτοί προετοίμαζαν και τόνωναν ψυχολογικά στον δρόμο του Μαρτυρίου , ιδιαίτερα αυτούς που είχαν πρωτύτερα αρνηθεί την Πίστη τους ,

αλλά μεταννημένοι και έμπλεοι Θείου έρωτος ζητούσαν διακαώς και επέμεναν να προχωρήσουν στο Μαρτύριο ...

Ο Άγιος Μακάριος Ο Νοταράς γύμνασε Πνευματικά και συντέλεσε ώστε να ανάψει Το Θεϊόν Πύρ , της προς Τον Χριστόν αγάπης στις καρδιές Τριών μεγάλων Νεομαρτύρων , Του Πολυδώρου , Ο οποίος καταγόταν από την Λευκωσία , Του Θεοδώρου Του Βυζαντίου και Του Δημητρίου Του Πελοποννησίου , το αίμα Των Νεομαρτύρων αποτέλεσε το ευώδες Θυμίαμα ενώπιον Του Θεού και επέφερε την λύτρωση για το υπόδουλο Γένος , Ο Άγιος Νικόδημος συγκέντρωσε πολλά από τα Μαρτύρια αυτά στο βιβλίο Του , το Νέον Μαρτυρολόγιον ...

Ο Άγιος Κοσμάς Ο Αιτωλός έλεγε ότι , Ο Θεός για το δικό μας καλό επέτρεψε να σκλαβωθούμε στους Τούρκους και όχι στους Φράγκους , Οι Κολλυβάδες Πατέρες δικαίωναν την ύπαρξη του Αγίου Όρους ,

ως φορέα της ακραιφνούς Πατερικής παραδόσεως στάθηκαν στην γραμμή Των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας μας ...

Ιδιαίτερα των Ησυχαστών και Νηπτικών Πατέρων του 14ου μ.Χ. Αιώνα , δεν άφησαν να αλλοιωθεί ο Ορθόδοξος Μοναχισμός , όπως είχε ήδη αρχίσει να γίνεται στην Ρωσία επί τσάρου Πέτρου του Μεγάλου , του μεγάλου εραστή της Δύσεως που προώθησε τον εξευρωπαϊσμό της Ορθοδόξου Πίστεως και συμπληρώθηκε με την αντιμοναστική πολιτική της Αυτοκράτειρας Αικατερίνης της Β΄ ...

Οι θέσεις Των Κολλυβάδων υπέρ της Ορθοδόξου παραδόσεως και η νέα γενική αφυπνιστική κίνηση , είχε ως βάση την αναβίωση του Ησυχασμού , σύντομα διαδόθηκαν στην Θεσσαλονίκη , την Θεσσαλία , την Ήπειρο , την Πελοπόννησο και στα Νησιά του Αιγαίου , Οι περισσότεροι Αγιορείτες Πατέρες που εξορίστηκαν ή αυτοεξορίστηκαν από το Άγιον Όρος μετέβησαν σε Νησιά πλησίον του Αγίου Όρους , στο Αιγαίο Πέλαγος ...

Ένας από Τους εξ ορισθέντες Κολλυβάδες , Ο Ιερομόναχος Νήφων Ο Χίος μαζί με Άλλους τέσσερις Μοναχούς , Τους Γρηγόριο , Αγαθάγγελο , Ανανία , Ιωσήφ αφού πέρασαν για αρκετά χρόνια στην Σάμο , Πάτμο και Ικαρία πήγαν τελικά στην Σκιάθο , όπου Ο Νήφων Ίδρυσε την περίφημη Κοινοβιακή Μονή του Ευαγγελισμού Της Θεοτόκου το 1794 μ.Χ. , που αποτέλεσε το βασικότερο κέντρο Των Κολλυβάδων εκτός του Αγίου Όρους , σε αυτήν την Μονή γαλουχήθηκαν Οι δύο Σκιαθίτες Λογοτέχνες και Πνευματικά αναστήματα Των Κολλυβάδων , Ο Αλέξανδρος Μωραϊτίδης , μετέπειτα Μοναχός Ανδρόνικος και Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης ...

Ο Άγιος Μακάριος Ο Νοταράς περιφερόταν συνεχώς στα Νησιά του Αιγαίου προς στήριγμα και μετάδοση του Πατερικού Πνεύματος στον Λαό Του Θεού , ιδίως στην Νήσο Χίο μαζί με Τον Άγιο Αθανάσιο Τον Πάριο ,

Ο Μακάριος Γέροντας Ιερόθεος άρχισε τον Μοναχικό Του Βίο από την Βατοπαιδινή Σκήτη Του Αγίου Δημητρίου , όπου είχε ως Γέροντα τον Πνευματικό της Σκήτης , Διονύσιο Τον Σιατιστέα , μετά τον θάνατο του Γέροντος Του και κατά την δεύτερη φάση διώξεως των Κολλυβάδων από τον Άγιον Όρος αναγκάζεται να φύγει από τον Άθωνα , πηγαίνει στον Πόρο και στην Ύδρα όπου Ίδρύει την Ιερά Μονή του Προφήτου Ηλία ...

Ο Αδελφός Του Φιλόθεος γίνεται Ο νέος Κτήτορας της Μονής της Ζωοδόχου Πηγής της Λογγοβάρδας στην Πάρο , από αυτήν την Μονή προήλθε και Ο Άγιος Ηγούμενος της ,

Ο γνωστός μας Φιλόθεος Ζερβάκος , Ο Άγιος Αρσένιος Ο Νέος μαζί με τον Πνευματικό Του Πατέρα Δανιήλ έφυγαν από το Άγιον Όρος και πήγαν στα Νησιά , Πάρο , Σίκινο , Φολέγανδρο ...

Στην Πάρο Ο Άγιος Αρσένιος παρέμεινε στην Μονή του Αγίου Γεωργίου , όπου έγινε Ηγούμενος της , εκεί έζησε με πολύ Χαρισματικό τρόπο , προσείλκυσε και Ανέπαινε πολλές ψυχές από την δυστυχία και την άγνοια που κυριαρχούσε τότε στο Νησί ...

Άλλες μορφές του 19ου μ.Χ. Αιώνα που ζυμώθηκαν με το Πνεύμα Των Κολλυβάδων και είχαν την δραστηριότητα Τους στην Πελοπόννησο και στην Αθήνα , ήταν

Οι Κωνσταντίνος Οικονόμος , Κοσμάς Φλαμιάτος , Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος , Ο λεγόμενος Παπουλάκος , Ιγνάτιος Λαμπρόπουλος , Άγιος Νικόλαος Ο Πλανάς ...

Επίσης και οι άλλες Ορθόδοξες χώρες , Ρουμανία και Ρωσία δέχτηκαν άμεσα ή έμμεσα την Ευεργετική επίδραση Των Κολλυβάδων , όπως φαίνεται από την αναγέννηση του ησυχασμού στις χώρες αυτές ,

Κύριος μύστης κατά τον 18ο μ.Χ. Αιώνα στην λησμονημένη Πατερική Πνευματικότητα ήταν Ο Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ που έζησε για δέκα οκτώ χρόνια στο Άγιον Όρος , στην Καψάλα και στην Ιδρυθείσα υπό αυτού Σκήτη του Προφήτου Ηλία ...

Κατόπιν μετέβη στην Μολδαβία την σημερινή Ρουμανία και έγινε Ο Γενάρχης των Ασκητικών Στάρετς , Των Οσίων εκείνων Ρώσων Γερόντων Οι οποίοι διά της Αγίας Τους ζωής και των κ χαριτωμένων λόγων Τους στήριζαν όχι μόνο τους αγράμματους χωρικούς , αλλά και τους μεγαλύτερους διανοούμενους στις χώρες τους ,

Το Πνεύμα Των Κολλυβάδων λειτούργησε κατά τον 19 ο μ.Χ. Αιώνα ως αντίσωμα , κατά του πνεύματος αλλοιώσεως του ορθοδόξου μοναχισμού που είχαν υιοθετήσει οι Δυτικίζοντες φορείς , πολιτικοί και θεολόγοι , όπως ο Αδαμάντιος Κοραής και ο αρχιμανδρίτης Θεόκλητος Φαρμακίδης ...

Στην σύγχρονη εποχή μας υποβόσκει ένα αντικολλυβαδικό , αντιπατερικό πνεύμα , η απειλή εκκοσμικεύσεως της Εκκλησίας μας είναι ένα από γεγονός , πολλοί εισηγούνται να συντομευθούν Οι Ακολουθίες , να Τελείται στην απλή δημοτική γλώσσα η Θεία Λειτουργία , να περιορισθούν οι Νηστείες και οι Εορτές και να καταργηθεί το τέμπλο στους Ναούς , πολλοί θεωρούν πλάνη να ασκείται κανείς στην νοερά Προσευχή , ή να κάνει κομποσκοίνι και να Κοινωνεί συχνά , παράλληλα όλο και νέα θεολογικά ρεύματα δημιουργούνται , ενώ κάποια υφίστανται διαρκώς στην ζωή της Εκκλησίας , αλλά στην ουσία παρά την Εκκλησία ...

Οι άνθρωποι αυτοί υπήρχαν πάντοτε σε όλες τις εποχές δίνουν βαρύτητα στον τύπο , έχουν μία εξωτερικά ηθική ζωή , αλλά δεν γνωρίζουν ουσιαστικά τί σημαίνει καθαρότητα της καρδιάς , μένουν στον τύπο και δεν εισχωρούν στην ουσία , νομίζουν ότι η θέωση του ανθρώπου είναι ένα ηθικό γεγονός και όχι μία οντολογική κατάσταση , πραγματική μετοχή του ανθρώπου στις άκτιστες ενέργειες Του Θεού ...

Στην δεύτερη τάση κατατάσσονται αυτοί που εκφράζουν την λεγόμενη αισθητική θεολογία , έχουν υψηλή διανόηση και κουλτούρα , είναι άνθρωποι της τέχνης , της ποίησης και της μουσικής , θέλουν να συνδέσουν την Θεολογία με την τέχνη , ώστε να γίνει η θεραπεινίδα της τέχνης , δηλαδή η Θεολογία της Εκκλησίας μας να γίνει ποιητική , συγγραφική και μουσική , ας τονίσουμε όμως ότι η Ορθοδοξία και συνεπώς η Θεολογία δεν είναι τέχνη και πολιτισμός , αλλά παράγει τέχνη και πολιτισμό , η οποιαδήποτε τέχνη και η ίδια η ζωή μας πρέπει να συνδέεται με την Εκκλησία και από εκεί να παίρνει το ύδωρ το ζών ...

Τρίτη τάση είναι αυτή των παραδοσιαρχικών , αυτοί επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους στον τύπο της Πατερικής παραδόσεως , αλλοιώνουν όμως την ίδια παράδοση στην πράξη , δεν καταλαβαίνουν την παράδοση ως οργανική και δυναμική συνέχεια της Εκκλησίας , ταυτίζουν τον εαυτό τους με το ένδοξο παρελθόν της παραδόσεως , δεν ζουν όμως αυτήν την

Παράδοση ...

Είναι γνώστες της Ορθοδόξου Θεολογίας , δεν την εφαρμόζουν όμως στην ζωή τους , ομιλούν συνέχεια για επιστροφή στις παραδόσεις και τους Πατέρες , δεν έχουν όμως βιώσει την Θεία Χάρη , που είχε σκηνώσει στους Πατέρες και τους ενέπνεε σε κάθε λόγο και δραστηριότητά τους , έτσι αποδεικνύονται κίβδηλοι , ή όπως θα έλεγε Ο Απόστολος Παύλος , κύμβαλα αλαλάζοντα ...

Στην τέταρτη τάση κατατάσσονται αυτοί που ομιλούν για παροντική Θεολογία , μετατοπίζουν το κέντρο βάρους στην ανθρωπολογία και την κοινωνιολογία , αυτοί πρεσβεύουν το τέλος της Πατερικής Θεολογίας , προσπαθούν να ομιλήσουν για τα σύγχρονα προβλήματα της κοινωνίας , τα οποία νομίζουν ότι δεν μπορεί να τα επιλύσει η Πατερική θεολογία , θεωρούν ότι ο λόγος της Εκκλησίας είναι κλειστός , στατικός και δεν πιστεύουν ότι αυτό που τροφοδοτεί την Εκκλησία είναι τα έσχατα , ότι μόνο με το πρίσμα της εσχατολογίας έχει νόημα και η ιστορία του κόσμου ...

Παρατηρείται σε πολλούς τα τελευταία χρόνια μία βαθύτερη γνώση της Πατερικής παραδόσεως , προπάντων του ησυχασμού ως αυθεντικού , πρακτικού βιώματος , δεν είναι τίποτε άλλο παρά η εφαρμογή του Ευαγγελίου στην εποχή μας , η Βίωση της Θείας Χάριτος , που εξασφαλίζει στον άνθρωπο την καρποφόρα ένταξή του στο Σώμα της Εκκλησίας με πληρότητα αληθινής ζωής και αναφαίρετης χαράς κατά την κοινωνία του με τα άλλα πρόσωπα , γίνεται Εκκλησιολογική και ευχαριστιακή υπόσταση , αληθινό πρόσωπο κατ' εικόνα του απολύτου και Αιωνίου προσώπου Του Χριστού ...

Οι Άγιοι Κολλυβάδες Πατέρες μας τόνιζαν ότι το Πνευματικό κέντρο του ανθρωπίνου προσώπου είναι η καρδιά και όχι ο εγκέφαλος , εκεί διαδραματίζονται όλα τα μυστήρια του αοράτου πολέμου , της αναγεννήσεως μας , της ενοικήσεως της Θείας Χάριτος , Ο Άγιος Νικόδημος Ο Αγιορείτης αναφέρει ότι η καρδιά του ανθρώπου είναι κέντρο φυσικό , παραφυσικό και υπερφυσικό , Ο ίδιος Ο Χριστός Αποκαλύπτει ότι η Βασιλεία Του Θεού , εντός ημών εστιν ...

Οι Κολλυβάδες επέμεναν στην συχνή Θεία Κοινωνία , γιατί γνώριζαν ότι στο ευχαριστιακό Σώμα Του Χριστού ενώνεται αρρήτως και αδιαιρέτως η Θεία με την ανθρώπινη φύση , βιώνεται το ομοούσιο της ανθρωπότητας , τελεσιουργείται το Μυστήριο της Θεώσεως ...

Οι άνθρωποι που ζουν και προσφέρουν μία φαλκιδευμένη , νοθευμένη Ορθοδοξία , πρέπει να εναρμονισθούν με την ζωογόνο Πατερική παράδοση , που είναι αυτή Των Κολλυβάδων του 18ου μ.Χ. Αιώνα , Των Ησυχαστών του 14ου Αιώνα και των Πατέρων της Εκκλησίας μας , Οι Κολλυβάδες γίνονται έτσι και σήμερα Πνευματικοί Οδηγοί μας για την σωστή συνέχιση της πορείας μας μέσα στην αυθεντική Πατερική Παράδοση ...

Το Πνεύμα Των Πατέρων παραμένει πάντοτε το ίδιο , ανάλογα όμως τις κοινωνικές , πολιτικές , πολιτισμικές συνθήκες κάθε εποχής Οι Πατέρες Βιώνοντας την Θεία Χάρη , την κοινωνία με τον προσωπικό Θεό διατυπώνουν και τις θέσεις Τους κατά τον διάλογο με τα φιλοσοφικά , Θρησκευτικά και κοινωνικά ρεύματα της εποχής τους ...

Η διατύπωση των δογμάτων και η ερμηνεία της οδού της Μετάνοιας διαμορφώνεται κάθε φορά με σύγχρονη και δυναμική ορολογία δίχως να αλλοιώνεται η Ουσία του Ευαγγελικού κηρύγματος , που πάντοτε ήταν , Μετανοείτε , ήγγικε η Βασιλεία Των Ουρανών , Γέροντος Εφραίμ Βατοπαιδινού